

PÒRTIC

CARLES ALBESA

Alexandre Novellas, aleshores president de l'Associació d'Amics del Montseny, deia al pròleg del segon volum de *Monografies del Montseny* (1987) que "el primer volum, fet a manera d'assaig o de tempteig inicial, aplegava únicament treballs ja publicats d'Antoni Pladevall referents a Viladrau i el seu entorn, per ésser Viladrau la seu de l'Associació, bé que anunciàvem ja en el seu pròleg la publicació d'un segon volum —i esperem que en podrem fer d'altres— dedicat al sector vallesà i selvatà del Montseny". També s'anunciava, al pròleg del primer volum esmentat, la intenció de donar a conèixer aspectes monogràfics del massís: "llegendes, estudis científics, recull de textos descriptius i poètics, etc."

Avui, en vista dels vint volums de *Monografies del Montseny* apareguts, podem afirmar que el propòsit inicial s'ha complert amb escreix i que a partir d'aquells cinc estudis inclosos al primer volum, tots a càrrec del benemèrit Antoni Pladevall, s'ha arribat al llarg de vint anys a més de 250 treballs, obra de 159 autors.

És evident que els vint volums publicats fins ara, que totalitzen més de 4.500 pàgines, constitueixen el més important corpus montsenyenc existent. I encara cal afegir-hi, a partir del volum 10, més de mig centenar de fotos premiades en els darrers concursos anuals de fotografia i una quarantena de poemes premiats i finalistes en les últimes edicions del Premi Montseny – Certamen Poètic, tots els quals s'han inclòs al final dels corresponents volums de les *Monografies*. Les obres premiades en els cinc primers concursos fotogràfics, així com les que ho foren en els onze primers concursos literaris i poètics (fins a la sisena edició hi podien participar obres en vers o en prosa indistintament) van ser publicades en onze opuscles independents. Podem parlar encara d'un altre propòsit expressat per l'actual presidenta de l'Associació d'Amics del Montseny, Roser Bofill, al pròleg del volum 16 de les *Monografies*, en el sentit d'arribar als vint-i-cinc volums, una intenció que cal entendre pel cap baix, sobretot si recordem que afegia tot seguit: "però això em fa recordar aquell papa que tenia ja més de noranta anys i quan el felicitaven pel seu aniversari dient-li: 'Que pugui arribar als cent anys', responia: 'No posem límits a la Providència'".

I és que, en vista de l'entusiasme i la competència dels col·laboradors de la col·lecció i de la bona acollida que té per part dels lectors, la cosa pot anar per llarg.